

Odvjetnici
Tomislav Kos
Irena Bajić
Ana Tonšetić

KOS & PARTNERI
odvjetničko društvo j.t.d.

Zagreb, 29.11.2023.

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
51000 RIJEKA

P-610/2022

TUŽITELJ: **HRVATSKE ŠUME društvo s ograničenom odgovornošću**, Zagreb,
Kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, koje zastupa Tomislav Kos,
OIB: 80487358000, odvjetnik iz Odvjetničkog društva KOS & PARTNERI
j.t.d. Zagreb, Nodilova 1

TUŽENIK: **VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o.** u stečaju, Vrbovsko, Tvornička 31,
OIB: 30557421377

ŽALBA

putem e-komunikacije

tužitelja – protutuženika protiv dijela presude
Naslovnog suda, posl. broj gornji, od 20.11.2023.

I. Točkom I. presude Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj P-610/22, od 20. studenog 2023. odbijen je kao neosnovani tužbeni zahtjev na utvrđenje da postoji tražbina tužitelja drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku, u iznosu od 678.239,67 EUR/5.110.874,91 kn, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci posl. broj St-598/2021.

Točkom II., iste presude odbijen je kao neosnovan protutužbeni zahtjev na utvrđenje da nije raskinut Ugovor o prodaji drvene sječke ili ogrjevnog drva, DIR: 03-15-6586/10 koji su dana 14. prosinca 2015. zaključili tužitelj kao prodavatelj i tuženik kao kupac.

Točkom III. predmetne presude određeno je da svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

II. Protiv navedene presude, u dijelu pod točkama **I.** i **III.** izreke, tužitelj u otvorenom zakonskom roku izjavljuje ovu žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predmetna presuda, u pogledu pobijanog djela, ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, dok je izreka presude u tom tijelu nerazumljiva i proturječna sama sebi i razlozima presude. Nadalje, u pobijanoj presudi, u odnosu na točke **I.** i **III.** izreke, nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno ti razlozi su nejasni i proturječni, dok o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između

onoga što se o razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika. Također, prvostupanjski je sud je u odnosu na pobijani dio presude pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te je na tako pogrešno utvrđeno, odnosno neutvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo.

III. Prvenstveno se ukazuje na počinjenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. zbog proturječnosti sadržaja presude i obrazloženja iste te priloženih isprava, u dijelu u kojem se navodi da tužbeni zahtjev nije osnovan zbog propusta tužitelja da omogući provođenje postupka mjerenja vlage sukladno ugovornim odredbama.

Naime, isprave na kojima prvostupanjski sud temelji svoje tumačenje o navodnom kršenju ugovornih odredaba od strane tužitelja vezano za ugovoreni postupak utvrđivanja vlažnosti isporučene robe (drvene sječke/ogrijevnog drva) ukazuju na potpuno drugačiji zaključak o pravima i obvezama koje proizlaze iz Ugovora o prodaji drvene sječke ili ogrijevnog drva, koji su stranke međusobno zaključile, te se posljedično ukazuje na pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

Tako se ukazuje da je prvostupanjsku sud propustio predmetni Ugovor o prodaji sagledati kao cjelinu koji se sastoji od osnovnog, normativnog djela, te priloga koji su sastavni dio istoga. U svezi navedenog posebno se ukazuje na sadržaj odredbe čl. 2. predmetnog Ugovora, a na koju se upravo prvostupanjski sud poziva u svojem obrazloženju. Navedena odredba u st. 3. izrijekom propisuje, cit:

„Referentna mjerenja robe s osnove ovog Ugovora, uključujući i mjerenja ugovorenog udjela mokrine u drvenoj sječki iz prethodnog stavka i određivanje dimenzije sječke (Prilog B), provest će se prilikom isporuke robe.“

Citirana odredba čl. 2. st. 3. Ugovora o prodaji generalno određuje parametre za sva mjerenja robe s osnova tog pravnog posla, dok PRILOG B navedenom Ugovoru detaljno opisuje postupak ispitivanja mokrine u sječki (a sukladno odredbi st. 6. istog članka isto se odnosi i na ogrijevno drvo) kao i postupak ispitivanja dimenzija sječki.

Pod točkom 1. PRILOGA B izrijekom je navedeno da je upravo na tuženiku kao kupcu inicijativa, ali i obveza da izvrši ispitivanje mokrine. Navodi se da upravo cit. **kupac vrši uzorkovanje na način da se izuzmu minimalno dva uzorka iz isporučene šarže, primjereno pakirana, minimalno 5 kg.** Ukoliko se utvrdi odstupanje od ugovorene vrijednosti mokrine, tada kupac ima pravo u roku od 5 dana uložiti prigovor na isporučenu robu, a prodavatelj se mora očitovati na prigovor kupca u roku od 5 dana od podnošenja prigovora. Propisano da Prodavatelj može putem svog ovlaštenog predstavnika izuzeti nove uzorke, te u prisutnosti kupca obaviti mjerenje mokrine. Tek ukoliko se ugovorne stane ne slažu s rezultatima mjerenja, uzorkovanje se vrši prema normi HRN EN 14778 od strane ovlaštenog laboratorija i ispitivanje mokrine prema normi HRN EN 14774.

Stoga nije moguće, odnosno nije pravilno razmatranje odredbe čl. 2. predmetnog Ugovora neovisno o Prilogu B tom istom ugovoru, koji prilog detaljno propisuje postupak ispitivanja mokrine.

Za napomenuti je da je prvostupanjski sud propustio obrazložiti zbog kojeg razloga smatra da predmetni Prilog B nije relevantan za odlučivanje u predmetnoj pravnoj stvari. Ovome poglavito stoga što je tužitelj u tijeku postupka višekratno ukazivao na sadržaj istog Priloga, no sud ga je u postupnosti zanemario.

Iz dokaza koji su provedeni u tijeku prvostupanjskog postupka jasno proizlazi da tuženik nije izvršio ispitivanje vlage na ugovoren način, niti je pozvao tužitelja da prisustvuje po tuženiku organiziranom uzorkovanju kako bi tužiteljev predstavnik uopće mogao prisustvovati mjerenju vlage. Da je tuženik izvršio ispitivanje mokrine na način kako je bilo predviđeno ugovornim odredbama, tada ne bi samo paušalno prozivao tužitelja zbog neispunjenja obveza, već bi, u ugovorenom roku od 5 dana od ispitivanja koje bi bilo izvršeno na ugovoreni način, iznio svoje prigovore uz dostavu dokaza o izmjeri mokrine.

Tuženik nije učinio ništa od navedenog.

Osim ugovorene, tuženik je imao mogućnost provođenja postupka osiguranja dokaza temeljem odredbe čl. 272. Zakona o parničnom postupku.

Obzirom da tuženik nesporno nije iskoristio niti ugovorenu niti zakonom propisanu mogućnost ispitivanja vlage, on nije dokazao da je došlo do kršenja ugovornih odredaba od strane tužitelja.

Elektronička pošta od 6. prosinca 2018. godine, na koju sud upire kao odlučan dokaz navoda o kršenju ugovornih odredaba od strane tužitelja, ne ukazuje da je tuženik postupao u skladu s ugovornim odredbama, posebice kada je provođenje uzorkovanja propisano kao obveza kupca.

Sud, nadalje, ispravno utvrđuje da se u ovom parničnom postupku (više) nije moglo utvrditi koliki je bio stupanj vlage isporučene robe, no ova okolnost se ne smije tumačiti na štetu tužitelja, sukladno pravilu o teretu dokazivanja.

IV. Nadalje, dokument koji predstavlja izvješće Sveučilišta u Zagrebu – Šumarski fakultet nije i ne može biti dokaz da je tuženik izvršio mjerenje mokrine sukladno ugovornim odredbama, posebno stoga jer je ovaj dokument tuženik dostavio tužitelju tek u tijeku ovog parničnog postupka te je evidentno da ga tužitelju nije prezentirao pravovremeno.

No, prvostupanjski sud svoju presudu u dijelu obrazloženja pobijane presude u odlomku br. 24. upravo na ovom dokumentu temelji zaključak da „*tužitelj nije dokazao u odnosu na koju količinu robe ima pravo na isplatu cijene*“. No, ukoliko je sud ovaj dokument, koji sadrži podatak o visini vlage, smatrao odlučnim i primjenjivim u konkretnom slučaju, tada je i sam mogao utvrditi u odnosu na koju količinu robe i u kojoj visini je tužitelj imao pravo na isplatu cijene.

V. Osim toga, u tijeku postupka provedeno je vještačenje po vještaku financijske struke koji je utvrdio postojanje duga tuženika prema tužitelju u iznosu od 4.139.882,40 kn (bez troškova postupka prijavljenih u stečaj).

Nedvojbeno je da je ovo vještačenje izrađeno temeljem knjigovodstvene dokumentacije koja je vještaku dostavljena.

No, prvostupanjski sud propušta utvrditi da je tuženik u sustav *e-komunikacija*, u svezi predmetne pravne stvari, dostavio podnesak od 17. svibnja 2023. godin, uz koji je priložio dokument naziva *Potvrda potraživanja i obveza*, od 6. veljače 2023. godine.

Iz predmetnog dokumenta je razvidno da tuženik ima zavedeno da na dan 1. siječnja 2022. godine ima dugovanje prema ovdje tuženiku u visini od 3.343.181,73 kn (glavnica).

Ovaj dokument bio je i predmetom analize vještaka Tkaleca u točki 2. vještačkog Mišljenja, od 6. srpnja 2023.

Obzirom na navedeno više je nego jasno da je ovim postupanjem **tuženik priznao tužbeni zahtjev**, te je evidentno da je tužiteljeva tražbina, koja je uredno prijavljena u stečaj, u cijelosti osnovana.

Nije jasno iz kojeg razloga prvostupanjski sud nije dokumentaciju dostavljenu po tuženiku cijenio kao valjano dokazno sredstvo pri utvrđivanju odlučnih činjenica o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

Predmetna isprava tuženika od 6. veljače 2023. godine potpisana je i ovjerena od strane stečajnog upravitelja tuženika Nade Barišić i sadrži jasnu izjavu tuženika da na dan 31. prosinca 2022. godine tuženiku duguje tužitelju iznos od 3.343.181,73 kn.

Ova isprava tuženika, koja je nastala nakon zaključenja pripremnog postupka i koja je dostavljena od strane tuženika u predmetni sudski spis, predstavlja potvrdu o priznanju duga, kako u njezinom osnovu, tako u pogledu visine koja se u njoj navodi.

U svakom slučaju se ukazuju kao netočni navodi prvostupanjskog suda prema kojima je navedeni vještački nalaz izrađen samo temeljem dostavljene dokumentacije tužitelja, kada je evidentno da je tuženik sam u tijeku postupka dostavljao relevantnu dokumentaciju o osnovu i visini tražbine tužitelja.

Ovu ispravu tužitelja prvostupanjski sud također nije cijenio.

Iz svega gore navedenog razvidno je da je tužitelj u ovom parničnom postupku dokazao da je robu isporučio, da je tuženik robu preuzeo i da istu nije platio, visina tražbine je dokazana sklopljenim ugovorom i provedenim financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, dok tuženik nije dokazao da bi tužitelj kršio ugovorne odredbe zbog čega bi tuženik imao pravo na sniženje cijene. Obzirom na navedeno, odluka o odbijanju tužbenog zahtjeva u točki I. pobijane presude evidentno je neosnovana.

VI. Pobijajući predmetnu presudu pod dijelom u točki I. tuženik posljedično pobija i odluku o troškovima parničnog postupka (točka III.).

Podredno se ističe da nije bilo osnova da se sudski troškovi odmijere na način da svaka stranka snosi svoje troškove.

Naime, uvažavajući načelo da se uspjeh u parnici može mjeriti kvantitativno i kvalitativno, napominje se kako uspjeh stranaka u ovom sporu nije jednak, suprotno zaključku prvostupanjskog suda.

Naime, protutužba tužitelja odnosila se na utvrđenje da nije raskinut Ugovor čija vrijednost je iznosila 212.625.000,00 kn i u skladu s kojim iznosom je tuženik, na ročištu održanom 30. lipnja 2021. godine, odredio vrijednost predmeta spora.

Budući da je vrijednost predmeta spora u dijelu pod točkom I. pobijane presude više od 40 puta niža od vrijednosti predmeta spora u kojem je tuženik odbijen s tužbenim zahtjevom, kao i s obzirom na činjenicu da su posljedice eventualnog usvajanja protutužbenog zahtjeva znatno opsežnije od onih koje bi polučilo usvajanje tužbenog zahtjeva tužitelja, više je nego jasno da uspjeh stranaka u ovom parničnom postupku nije jednak, već da je tužitelj, dokazavši razloge otkazivanja predmetnog Ugovora, uspio u značajno većem dijelu te da je isti ostvario pravo na isplatu troškova, razmjerno tom uspjehu.

VII. Slijedom iznesenog, tužitelj predlaže nadležnom drugostupanjskom sudu usvojiti ovu žalbu te preinačiti presudu Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj P-610/22, od 20. studenog 2023. u dijelu pod točkom I. na način da tužbeni zahtjev tužitelja usvoji u cijelosti i tuženiku naloži plaćanje cjelokupnog parničnog troška, uvećano za troškove sastava ove žalbe, dok se podredno predlaže ukinuti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

**HRVATSKE ŠUME
društvo s ograničenom
odgovornošću**

Trošak:

1. sastav žalbe (VPS pobijanog dijela= 678.329,67 EUR/5.110.874,91 kn)	10.100,00 EUR / 76.098,45 kn
2. + 25 % PDV	2.525,00 EUR / 19.024,61 kn

UKUPNO:	12.625,00 EUR / 95.123,06 kn
+ sudska pristojba na žalbu	1.500,00 EUR / 11.301,75 kn